

PRVÝ SPOLOČNÝ ZNAK SVÄTOSTI

577/2018

www.inky.sk

20. 7. 2018

... alebo o tom, že ak Boh je blažený sám v sebe – z čoho pramení Jeho blaženosť?

„...*Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh*“ – tieto prvé slová prvého bodu Katechizmu Katolíckej cirkvi v sebe obsahujú súčasne otázku i prvú časť odpovede na ňu. Boh je blažený sám v sebe. Nie preto, žeby žil v nejakej šťastnej krajine, užíval si nejaké úžasné rozkoše, alebo mal nejaké ohromujúce bohatstvo, ani nie preto, že by bol niekým chválený a uctievaný. Jeho blaženosť vyviera z Neho samotného, z Jeho vnútra, z toho, čím je a čo sám v sebe žije. **Čo v Bohu a v Božom živote ale spôsobuje toto neprekonateľné nekonečné Božie šťastie a blaženosť?**

Sme stvorení na obraz Boha. Logicky by sme teda mohli predpokladať, že to, čo robí šťastných nás, robí rovnako šťastným aj našu predlohu, ktorou je Boh. A tiež by sme mohli predpokladať, že ak nás Boh pozýva k svätosti – čiže k zbožšteniu, k zdieľaniu svojho božstva i svojho božského života – tak potom znova by malo platiť, že to, čo robí blaženým Boha, by malo spôsobovať šťastie aj nám, ľuďom. Odpoveď na našu otázku teda môžeme začať tým, že si položíme inú otázku: **Čo robí ľudský život skutočne plným, šťastným, ľudsky blaženým?**

Boli by sme možno prevrapení, keď vedci často zvučných mien sa venovali a venujú otázke ľudského šťastia a otázke naplneného ľudského života a koľko prác už bolo na túto tému publikovaných. Ich súčasťou sú potom často aj viac či menej obsiahle „zoznamy šťastia“ – čiže vecí, ktoré robia človeka šťastným. Ak si dáme tieto zoznamy a štúdie dohromady, zistíme, že model či ako keby **vzorec šťastného života si môžeme zhrnúť do troch rozmerov – a prvým z nich je ten, ktorý nám našepkáva samotný prvý bod Katechizmu: dokonalosť.**

Odborne sa nazýva **sebaaktualizácia**. Je to úsilie človeka „*dokázať so svojimi schopnosťami to najlepšie, čo mu okolitý svet dovolí*“ (Kurt Goldstein), je to „*inštinktívna potreba naplniť svoje schopnosti a snaha byť najlepším akým len človek môže byť*“ (Abraham Harold Maslow). Ľudia, žijúci sebaaktualizáciu, sú šťastní a šťastnými ich robí samotný fakt dokonalosti, toho, že sa k nej stále viac približujú. Maslow píše: „*Existujú subjektívne potvrdenia sebaaktualizácie alebo rozvoje smerom k ní. Jsou to pocity radosti ze života, štěstí, euforie, vyrovnanosti, radosti, klidu, zodpovednosti, dôvery ve vlastní schopnost vyrovnat se ze stresem, úzkostí a problémy.*“

Boh je „nekonečne dokonalý“, ako hovorí Katechizmus.

• Je dokonalý **po morálnej stránke**: „*Boh je stopercentne dobrý*“, konštatuje Youcat v bode 51. Opakuje tak zvesť Jána Evanjelistu: „*Boh je svetlo a niet v ňom nijakej tmy.*“ (1 Jn 1,5)

• Súčasne je Boh dokonalý **aj čo do bytia**, čo do svojej existencie: je nekonečný, všemohúci, vševediaci, nesmrteľný, večný... Ak má teda naša moderná veda pravdu (a zrejme ju má), potom podľa všetkého, čo vieme, **Boh musí byť už len kvôli tejto jednej jedinej vlastnosti naozaj „nekonečne blažený sám v sebe“.**

K tejto dokonalosti teraz Boh volá a pozýva nás, ľudí – a k z nej plynúcej blaženosti a radosti z toho prostého číreho faktu, že sme dokonalí, že sme super, že žijeme dobrý a hodnotný a správny život, že nám „*srdce nič nevyčíta*“ (1 Jn 3,21) a „*žijeme v pokoji s Bohom*“ (Rim 5,1), pretože „*zachovávame jeho prikázania a robíme, čo sa jemu páči*“ (1 Jn 3,22) – a týmto prikázáním je práve ona dokonalosť, ako o nej vraví Ježiš: „*buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec*“ (Mt 5,48)

Ježišov **prikaz dokonalosti nie je bremenom**, nie je to nejaká

ťažká a namáhavá úloha, **ale obrovský a ohromný dar: darovaná schopnosť byť v sila Ducha dokonalí ako Boh a teda aj blažení ako Boh!** Obrovská, ohromná vec, obrovský, ohromný, neuveriteľný a neskutočný Boží Dar!

Ako tento Dar dokonalosti a z nej plynúcej sladkej rozkoše radosti a blaženosti prijať?

Z našej strany je to rozhodnutie „voliť si vždy to, čo je lepšie“ – okrídlená a osvedčená zásada celej légie svätcov pred nami. Alebo inak: **voliť vždy to, čo je dokonalejšie.** Pápež o tom hovorí v bode 16 exhortácie: „*Svätosť, ku ktorej ťa Pán volá, bude vzrastať malými gestami. Napríklad: pani sa vyberie na trh na nákupy, stretne susedu, dá sa s ňou do reči, a začnú kritizovať. Ale táto žena si vo svojom vnútri povie: „Nie, nebudem hovoriť zle o nikom.“ To je krok ku svätosti. Potom, doma, sa jej syn chce s ňou rozprávať o svojich fantáziách a ona, aj keď je unavená, sadne si k nemu a s láskou a trpezlivosťou počúva.*“ atď. **V každej chvíli si teda z tých možností, ktoré máme, vedome vyberáme tú, ktorá je lepšia a dokonalejšia.**

Ale aj náš život ako celok smeruje k stále väčšej dokonalosti – slovami pápeža v bode 18: „*Tak, pod vedením Božej milosti, mnohými gestami tvoríme túto podobu svätosti, ktorú Boh vysníval, avšak nie ako sebestačné bytosti, ale „ako dobrí správcovia mnohotvárnej Božej milosti“ (1 Pt 4, 10).*“

Sú teda **dve roviny dokonalosti v našom živote.** *Tak, ako napríklad futbalista sa usiluje každý zápas odohrať najlepšie ako vie – a súčasne trénuje, aby táto jeho schopnosť bola z mesiaca na mesiac stále väčšia a on bol stále dokonalejším futbalistom,* tak aj my, ak sme kresťania, poznáme rozkoš a radosť dokonalosti a skvelosti – a preto sa **jednak usilujeme každý okamih nášho života „odohrať“ najlepšie ako vieme – a súčasne denne usilovne trénujeme, aby sme z mesiaca na mesiac rástli v tomto Božom umení** a stále viac sa približovali absolútnej a čírej veľkosti, slobode a dokonalosti Boha. Pápež oba tieto rozmery spomína v bode 17, keď vraví: „*Niekedy život prinesie veľké výzvy, a ich prostredníctvom nás Pán pozýva k novým obráteniam, ktoré umožňujú, aby sa jeho milosť lepšie prejavila v našej existencii, „aby sme mali účasť na jeho svätosti“ (Hebr 12, 10). Inokedy ide len o to, aby sme našli dokonalejšiu formu žitia toho, čo už robíme.*“

Keby nám Boh nedal silu k tejto dokonalej dokonalosti, skutočnej virtuozite života – bolo by márne na niečo podobné vôbec myslieť. Ale „*pretože Vzkriesený zdieľa svoj mocný život s našimi krehkými životmi*“ (GE 18), aj tu platia slová Krista, že „*Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia*“ (Jn 15,5) „*a nič vám nebude nemožné.*“ (Mt 17,20) Alebo ako si to sám na sebe overil už apoštol Pavol: „*Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje*“ (Flp 4,13)

A ak sa my z našej strany v sile Božej milosti takto pripodobňujeme Bohu čo do morálnej dokonalosti, Boh nás v sebe robí spoluúčastníkmi aj na dokonalosti svojho bytia.

A na znak toho, čo raz budeme prežívať vo večnej Plnosti, nám už teraz dáva znamenia a prvotiny tejto budúcej dokonalosti: zázraky a uzdravenia ako znamenie účasti na Jeho všemohúcnosti; prorokovanie a dar poznania skrytých vecí ako znamenie účasti na Jeho vševědúcnosti; bilokácie ako znamenie účasti na Jeho všadeprítomnosti; neporušené telá svätých ako znamenie účasti na Jeho večnej nesmrteľnosti (porov. úvaha 497)...